

РЕШЕНИЕ

№ 2695

гр. София, 17.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 17.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **8145** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ж. Т. К. със съдебен адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед рег. № 04/Екз. 3296 от 13.10.2011 г. на полицейски орган при 04 РУП-СДВР за задържане на лице за срок от 24 часа.

В жалбата се твърдят допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на заповедта – в заповедта неправилно е посочена датата на издаването ѝ и датата на задържане на жалбоподателя, която в действителност е един месец по-рано – 13.09.2012 г. Това означава, че в нея невярно са отразени фактите и обстоятелствата от обективната действителност. На второ място се обосновава нарушение на материалния закон – нито от заповедта, нито от преписката по издаването ѝ е видно да са налице данни за извършено престъпление от жалбоподателя. На последно място се твърди несъответствие с целта на закона – след като не са били налице данни за извършено от жалбоподателя престъпление, то задържането не е оправдано с оглед целта на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. В тази връзка е посочено още, че такива данни не са установени и след задържането му – по време на задържането на жалбоподателя с него не са извършвани никакви процесуални-следствени действия, освен обиск, за който е съставен протокол и приложен към жалбата.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Ответникът – полицейски орган при 04 РУП-СДВР, се представлява от юрк. С..

Процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от процесуално легитимирано лице и отговаря на изискванията на чл. 150 и 151 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По делото са представени два броя докладни записки – първата от 20.09.2011 г. на ОР П. С., съгласно която лицето е задържано на 13.09.2011 г., с него е проведена беседа, изготвена е профилактична карта, фотографирано е и след като не е установена съпричастност за извършени престъпления е освободено. Съгласно втората докладна записка, съставена от Г. Х. С. – полицаи при 04 РУП-СДВР, на която е посочена дата на съставяне 13.10.2011 г., задържането е извършено на 13.10.2011 г. На посочената дата е извършена проверка на документите за самоличност на жалбоподателя, установено е, че същият не се издирва, но поради усложнена оперативна обстановка на територията на 04 РУП-СДВР и евентуалната съпричастност на лицето към ЗМ 1751/2011 г. лицето е задържано.

В процесната заповед като дата на издаването ѝ и датата на задържането е посочена 13.10.2011 г. Като основание за издаването ѝ е посочена разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а като фактическо основание – установяване на съпричастност към ЗМ 1751/2011 г.

Между страните не се спори, че действителната дата на издаването на заповедта и задържането е 13.09.2011 г.

В съдебното производство ответникът е задължен да представи данни за какво престъпление и срещу кого е образувано ЗМ 1751/2011 г. и какви са извършените процесуални действия. Посочените данни не са представени в определения от съда срок. В проведено на 17.04.2012 г. открито съдебно заседание процесуалният представител на ответника заявява, че няма доказателства за съпричастността на жалбоподателя към ЗМ 1751/2011 г.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

При извършената проверка на сочените от жалбоподателя основания за отмяна на административния акт и основанията по чл. 146 от АПК съдът установи, че административният акт е издаден от компетентен административен орган – полицейски орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 63, ал. 1 от ЗМВР. Спазена е установената писмена форма на административния акт. Съдът не констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Действително е допусната грешка при посочване на датата на издаване на заповедта, но съдът я преценява като очевидна фактическа грешка, която не се отразява на законосъобразността ѝ. Допусната е грешка и при посочване на датата на задържане на лицето – съдът преценява тази грешка като процесуално нарушение, което предвид съдържащите се данни в преписката по издаване на акта, не поставя под съмнение кога е извършено задържането, следователно не е съществено по своя характер и не е достатъчно основание за отмяна на заповедта. Същевременно обаче, въз основа на събрания доказателствен материал съдът установи, че заповедта е издадена при липса на материалноправните предпоставки за това. Съгласно чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР

полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Анализът на цитираната разпоредба води до извода, че наличието на данни, обосноваващи предположение за вероятното извършване на престъпление от лицето, е достатъчно основание по смисъла на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР за налагане на принудителната административна мярка задържане за срок от 24 часа. В случая от ответника не са представени никакви доказателства, установяващи данни за извършено престъпление от задържаното лице нито към момента на задържането му, нито в резултат от извършената проверка по време на задържането му. Посоченото в заповедта фактическо основание - установяване на съпричастност към ЗМ 1751/2011 г. не съставлява данни за извършено конкретно престъпление.

По изложените съображения административният акт е незаконосъобразен поради противоречие с материалноправните разпоредби – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК и следва да бъде отменен.

При този изход на делото на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер от 790 лв., от които платено държавна такса 10 лв. и платено адвокатско възнаграждение в размер на 780 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отд., 17-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед рег. № 04/Екз. 3296 от 13.10.2011 г. на полицейски орган при 04 РУП-СДВР за задържане на лице за срок от 24 часа.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати в полза на Ж. Т. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет. 2, ап. 4, със съдебен адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] разноските по водене на делото в размер на 790 (седемстотин и деветдесет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: